

Sygn. akt. IV Ka 59/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Wojtasiński

Protokolant sekr. sądowy Dominika Marcinkowska

przy udziale oskarżyciela -----

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2014 roku

sprawy **I. G.**

obwinionego o przestępstwo z art. 96 § 3 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Tucholi

z dnia 25 listopada 2013 roku sygn. akt VII W 1828/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu; kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Świeciu VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Tucholiz dnia 25 listopada 2013r. w sprawie sygn. akt VII W 1828/13 obwiniony I. G.został uznany za winnego tego, że w dniu 5 października 2012r. w K., jako właściciel/posiadacz pojazdu wbrew obowiązkowi, nie wskazał Straży Gminnejw K.komu powierzył pojazd o nr rej. (...)do kierowania lub używania w dniu 5 sierpnia 2012r. o godz.10:39, którym to pojazdem popełniono wykroczenie w ruchu drogowym,

tj. wykroczenia z art.96§3 kw i za to na mocy art.96§1 kw ukarany został karą grzywny w wysokości 200 zł. Zasądzono od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania w sprawach o wykroczenia w wysokości 100 zł oraz opłatę w kwocie 30 zł.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obwiniony, zarzucając :

1. błąd w ustaleniach faktycznych, mogący mieć wpływ na wynik sprawy, a polegający na przyjęciu, że obwiniony mimo niewidocznej twarzy kierującego na zdjęciu dołączonym do raportu, miał obowiązek wskazać komu powierzył pojazd marki (...) o nr rej. (...) do kierowania lub używania w dniu 5 sierpnia 2012r. , przy jednoczesnym uznaniu za pewne, że to wyłącznie na obwinionym spoczywał ww. obowiązek;
2. niezachowanie przez organ należytej staranności przy ustaleniu wszystkich współwłaścicieli ww. pojazdu, gdyż obwiniony nie był jedynym właścicielem ww. pojazdu, co wielokrotnie podkreślał, zaś informacje dotyczące wszystkich

właściciele pojazdów są informacjami jawnymi i z całą pewnością mogły zostać powzięte przez organ z bazy (...), czego organ nie uczynił, przerzucając jednocześnie ciężar przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego na obwinionego.

Podnosząc powyższe zarzuty, obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie go od zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zarzuty podniesione w apelacji zasługiwały na uwzględnienie i skutkowały zmianą zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu. Wykroczenie z art.96§3 kw jest wykroczeniem umyślnym, można je przypisać sprawcy tylko wówczas, gdy nie wskazał na żądanie uprawnionemu organowi komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, mając w tym względzie wiedzę tzn. wie komu pojazd powierzył, jednakże osoby tej nie wskazuje. W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie zachodzi. Obwiniony nie wskazał z nazwiska i imienia komu pojazd w dniu 5 sierpnia 2012r. powierzył (którego to dnia popełniono nim wykroczenie drogowe), bowiem tego nie pamiętał. Wskazał grupę osób ze swej najbliższej rodziny, które mogły tego dnia pojazd prowadzić, nie został wezwany przez Straż Gminną do sprecyzowania powyższej informacji, a więc nie można mu skutecznie stawiać zarzutu niepodania personaliów ww. osób. Podkreślić należy, iż obwiniony został wezwany do wskazania osoby, której powierzył swój pojazd po upływie dwóch miesięcy od dnia, w którym to miało mieć miejsce i w tej sytuacji można przyjąć, iż z uwagi na upływ czasu mógł nie pamiętać powyższej okoliczności, tym bardziej iż samochód użytkowały też inne osoby z kręgu najbliższej rodziny, w tym syn obwinionego, który jest współwłaścicielem samochodu. Podkreślić również należy, iż zdjęcie fotoradaru, który zarejestrował wykroczenie drogowe, było na tyle niewyraźne, iż w żaden sposób nie pozwalało na identyfikację kierowcy samochodu. Sylwetka kierowcy była na tyle niewyraźna, iż nie można było rozpoznać przybliżonego wieku kierowcy, ani nawet jego płci, co ułatwiłoby obwinionemu wskazanie osoby, która nim kierowała. Obwiniony na wezwanie Straży Gminnej w K. udzielił odpowiedzi, iż nie wskaże osoby, której krytycznego dnia pojazd powierzył, bo nie ma w tym względzie wiedzy i stanowisko swe wyczerpująco uzasadnił. W ocenie sądu odwoławczego argumentację tę uznać należy za słuszną i logiczną i tym samym zasługującą na akceptację. Wobec powyższego brak jest podstaw do przyjęcia, iż obwiniony w sposób umyślny nie wywiązał się z ciężącego na nim obowiązku określonego w art.96§3 kw i tym samym nie można przyjąć, iż popełnił on wykroczenie opisane w tymże przepisie.

Podnoszony w apelacji zarzut polegający na tym, że Straż Gminna w K. nie wezwała drugiego ze współwłaścicieli przedmiotowego pojazdu do wskazania kto prowadził pojazd krytycznego dnia, względnie komu tego dnia powierzył pojazd nie ma żadnego znaczenia dla ustalenia winy obwinionego w zakresie zarzucanego mu czynu, bowiem odpowiada on tylko za swoje działania, a nie współwłaściciela pojazdu. Straż Gminna mogła oczywiście zwrócić się o udzielenie przedmiotowej informacji również do współwłaściciela samochodu, nie czyniąc tego pozbawiła się w pewien sposób możliwości uzyskania interesujących ją informacji, jednakże nie ma to żadnego związku z ustaleniem winy po stronie obwinionego związanej z zarzucanym mu czynem.

Mając powyższe na uwadze sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok poprzez uniewinnienie obwinionego od przypisanego mu nim czynu.

Kosztami procesu w sprawie obciążono Skarb Państwa, zgodnie z art.118§2 kpw.